UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Feria sexta. Statio ad sanctu[m] vitalem. Jntroit[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

cadebant de menſa diuitis: ꝛ
nemo illi dabat. Sed ꝛ canes
veniebant ꝛ lingebant vlcera
eius. Factū eſt autem vt more
ref mendicus: et portaref ab
angelis in ſinuz abrae. Mor/
tuus eſt autē ꝛ diues: ꝛ ſepul
tus eſt in inferno. Eleuās aūt
oculos ſuos: cū eſſet in tormē
tis: vidit abraaz a longe: ꝛ la
zarū in ſinu eius. Et ipſe cla/
mans dixit: Pater abraā mi
ſerere mei: ꝛ mitte lazaruz vt
intingat extremū digiti ſui in
aquaz: vt refrigeret linguam
meā: qꝛ crucior in hac flāma.
Et dixit illi abraā: Fili recor/
dare: qꝛ recepiſti bona in vita
tua: ꝛ lazarus ſimiliter mala.
Nūc autē hic ꝯſolaf: tu vero
cruciaris. Et in his oībus in
ter nos ꝛ vos chaos magnuz
firmatuz eſt: vt hi qui volunt
hinc trāſire ad vos nō poſſūt:
neqꝫ inde huc tranſmeare. Et
ait: Rogo ergo te pr̄ vt mittas
eum in domū patris mei. Ha
beo enim quinqꝫ fratres: vt te
ſtef illis: ne ꝛ ipſi veniāt in lo
cum hunc tormētoruz. Et ait
illi abraā. Habent moyſen et
ꝑphetas: audiāt illos. At ille
dixit: Nō pater abraā: ſz ſiqs
ex mortuis ierit ad eos: peni
tentiā agent. Ait autē illi: Si
moyſen ꝛ ꝑphas nō audiunt
neqꝫ ſiqs ex mortuis reſurre/
xerit credēt. Offer. Precatus
eſt moyſes in cōſpectu dn̄i dei ſui
ꝛ dixit: precatus eſt moyſes in cō
ſpectu dn̄i dei ſui: ꝛ dixit: quare
domine iraſceris in populo tuo
parce ire aīe tue: memēto abraā
yſaac ꝛ iacob: quibus iuraſti da/
re terram fluentem lac ꝛ mel: et
placatus factus eſt dominus de
malignitate: quam dixit facere
populo ſuo. Secreta.
PResenti ſacrificio nomi
ni tuo nos dn̄e ieiunia dicata
ſanctificent: vt qđ obſeruātia
nr̄a ꝓfitef exterius: interius
operef effectu. p. Coio. Qui
manducat carnē meā: ꝛ bibit ſan
guinē meuz in me manet: ꝛ ego
in eo dicit dn̄s. Poſtcō.
GRatia tua q̄s nos domi/
ne nō derelinquat: que ꝛ ſacre
nos deditos faciat ſeruituti: ꝛ
tuam nobis opem ſemꝑ acq/
rat. per. Sup ppl'm Oratio.
ADeſto dn̄e famulis tu/
is ꝛ ꝑpetuā benignita/
tez largire poſcētibꝰ: vt his q
te auctore ꝛ gubernatore glo/
rianf: ꝛ ꝯgregata reſtaures: ꝛ
reſtaurata conſerues. Per.
Feria ſexta. Statio ad ſanctū
vitalem. Introitꝰ.
EGo autē cum iuſticia
apparebo in ꝯſpectu
tuo: ſatiabor dū ma/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nifeſtabit gloria tua. ps. Exaudi
dñe iuſticiā meā: intende depre/
cationem meā. ℟. Gloria. Oro.
Da q̄s ops deus: vt ſacro
nos purificante ieiunio
ſinceris mentib⁹ ad ſancta vē
tura facias peruenire. Per.
Lectio libri geñ. xxxvij. capi.
In diebus illis: Dixit io
ſeph fratribus ſuis: Au
dite ſomniū meū quod vidi.
Putabā nos ligare manipu
los in agro: ⁊ quaſi cōſurgere
manipulū meum ⁊ ſtare: ve/
ſtroſq; manipulos circūſtan/
tes adorare manipulū meū.
Reſpōderūt fratres eius. Nū
quid rex noſter eris: aut ſubij
ciemur ditioni tue? Hec ergo
cauſa ſomniorum atq; ſermonū
inuidie ⁊ odij fomitem mini/
ſtrauit. Aliud quoq; vidit ſō
niū: qd̄ narrans fratribus ait
Uidi per ſomniū quaſi ſolem
⁊ lunā ⁊ ſtellas vndecim ado
rare me. Qd̄ cum patri ſuo ⁊
fratrib⁹ retuliſſet: increpauit
eum pater ⁊ dixit: Quid ſibi
vult hoc ſomnium qd̄ vidiſti?
Nūqd ego ⁊ mater tua ⁊ fra
tres adorabim⁹ te ſup terrā?
Inuidebāt igit̄ ei fratres ſui:
pater vo rē tacit⁹ cōſiderabat.
Cūq; fratres illi⁹ in paſcēdis
gregib⁹ patris morarentur in
ſichem: dixit ad eū iſrael. Fra
tres tui paſcunt oues in ſichi
mis: veni mittam te ad eos.
Quo reſpōdēte: preſto ſum ait
Uade ⁊ vide ſi cuncta pſpera
ſunt erga fratres tuos ⁊ peco
ra: ⁊ renūcia mihi qd agatur.
Miſſus de valle ebron venit
in ſichem. Inuenitq; eum vir
errātē in agro: ⁊ interrogauit
qd quereret. At ille reſpōdit:
Fratres meos quero: Indica
mihi vbi paſcāt gregē. Dixit
q; ei vir: Receſſerunt de loco
iſto. Audiui aūt eos dicētes:
Eamus in dothaim. Perre/
xit ergo ioſeph poſt frēs ſuos
⁊ iuenit eos in dothaim. Qui
cū vidiſſent eum pcul: anteq̄
accederet ad eos cogitauerūt
eū occidere: ⁊ mutuo loq̄ban
tur. Ecce ſomniator venit: ve
nite occidamus eū: ⁊ mitta/
mus eum in ciſternam veterē:
dicemuſq;: fera peſſima deuo
rauit eū. Et tūc apparebit qd
pſint illi ſomnia ſua. Audiēs
autē hec rubē: nitebatur libe
rare eū de manibus eorum: ⁊ di
cebat: Nō interficiam⁹ aīam
eius: nec effundamus ſangui
nem: ſed pijcite eū in ciſter/
nā hanc: que eſt in ſolitudine
manuſq; veſtras ſeruate inno
xias. Hoc autē dicebat volēs
eripere eum de manib⁹ eorum ⁊
reddere patri ſuo. Grad. Ad

dñm cum tribularer clamaui: et exaudiuit me. ℣. Dñe libera animã meã a labijs iniquis: et a lingua doloſa. Sc̃dm matth.

In illo tp̃e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: xxj. cap. ⁊ turbis iudeorũ parabolam hãc: Homo quidã erat pater familias: qui plantauit vineã ⁊ ſepem circũdedit ei. Et fodit in ea torcular: ⁊ edificauit turrim in medio eius: ⁊ locauit eam agricolis: ⁊ peregre ꝓfectus eſt. Cũ aũt tẽpus fructuũ appropinq̃ſſet: miſit ſeruos ſuos ad agricolas vt acciperẽt fruct⁹ eius. Et agricole apprehenſis ſeruis eius: aliũ ceciderũt: aliũ occiderũt: aliũ vo lapidauerũt. Iterũ miſit alios ſeruos plures priorib⁹: ⁊ fecerunt illis ſimiliter. Nouiſſime aũt miſit ad eos filiũ ſuũ dicens. Uerebunt filium meum. Agricole autẽ vidẽtes filium dixerunt intra ſe. Hic eſt heres. Uenite occidamus eum: ⁊ habebimus hereditatem eius. Et apprehẽſuz euz eiecerunt extra vineam: ⁊ occiderunt. Cũ ergo venerit dominus vinee: quid faciet agricolis illis? Aiunt illi: Malos male perdet: et vineam ſuam locabit alijs agricolis: q̃ reddent ei fructum temporibus ſuis. Dicit illis ieſus. Nunq̃ legiſtis in ſcripturis: Lapidẽ quem reprobauerunt edificãtes: hic factus eſt in caput anguli: A domio factũ eſt iſtud ⁊ eſt mirabile in ocl̃is noſtris. Ideo dico vob: quia auferet a vobis regnum dei: ⁊ dabit genti facienti fructus ei⁹. Et qui ceciderit ſuper lapidem iſtum confringetur. Super quez vero ceciderit: conteret eum. Et cum audiſſent principes ſacerdotum et phariſei parabolas eius: cognouerũt q̄ de ipſis diceret. Et querentes eum tenere: timuerũt turbas: quoniã ſicut prophetam eum habebãt. Offert. Dñe in auxilium meum reſpice: confundant ⁊ reuereantur qui querunt animã meã vt auferant eam: dñe in auxiliũ meuz reſpice. Secre.

Hec i nob ſacrificia de⁹ tua actione permaneãt: ⁊ opatiõe firmẽtur. Per. Coĩo. Tu dñe ſeruabis nos ⁊ cuſtodies nos a generatiõe hac ieternũ.

Fac nos dñe Poſtcom. q̃ſum⁹ accepto pignore ſalutis eterne ſic tẽdere cõgruenter: vt ad eã peruenire poſſim⁹. Per. Sup ppl̃z oĩo

Da q̃s dñe pp̃lo tuo ſalutem mentis ⁊ corporis: vt bonis operibus inherẽdo

tue ſemper virtutis mereatur
ꝓtectiõe defendi. Per. Sab-
bato. Statio ad ſanctos mar
cellum ⁊ petrum. Introitus.

LEx dñi irreprehenſi-
bilis conuertẽs ani-
mas teſtimonium dei
fidele ſapientiã pre-
ſtans paruulis. Ps. Celi enarrãt
gloriã dei: ⁊ opera manuũ eius
annunciat firmamentũ. ℣ Glia.

Oratio.
Oa q̃s domine
noſtris effectũ ieiunijs
ſalutarem: vt caſtigatio carnis
aſſumpta: ad noſtrarũ vegeta
tionem tranſeat aiarum. Per.

Lectio libri geñ. xxvij. capło.

In diebus illis: Dixit re
becca filio ſuo iacob Au
diui patrem tuum loquentem
cum eſau fratre tuo: ⁊ dicentẽ
ei: Affer mihi de venatõe tua
⁊ fac cibos vt comedam: ⁊ be
nedicam tibi coram domino
anteq̃ȝ moriar. Nũc ergo fili
mi acquieſce cõſilijs meis: ⁊
pergens ad gregem: affer mi
hi duos hedos optimos: vt fa
ciam ex eis eſcas patri tuo: q-
bus libenter veſcitur. Quas
cum attuleris ⁊ comederit be
nedicat tibi priuſq̃ȝ moriatur
Cui ille rñdit: Noſti ꝙ eſau
frater meus homo piloſus ſit
⁊ ego lenis. Si attrectauerit
me pater meus ⁊ ſenſerit; ti-
meo ne putet me ſibi voluiſſe
illudere: ⁊ inducat ſuper me
maledictionẽ pro benedictio
ne. Ad quem mater. In me ſit
ait iſta maledictio fili mi: tñ
audi vocem meam: ⁊ pergẽs
affer que dixi. Abijt ⁊ attulit:
deditq̀ȝ matri. Parauit illa
cibos: ſicut nouerat velle pa-
trẽ illius: ⁊ veſtibus eſau val
de bonis: quas apud ſe habe
bat domi induit eum. Pelli-
culaſq̀ȝ hedorum circũdedit
manibus: ⁊ colli nuda prote-
xit. Deditq̀ȝ pulmẽtũ ⁊ panes
quos coxerat tradidit. Qui-
bus illatis dixit: Pater mi: At
ille reſpondit: Audio: Quis
es tu fili mi? Dixitq̀ȝ iacob:
Ego ſum eſau primogenitus
tuus. Feci ſicut precepiſti mi-
hi. Surge ſede ⁊ comede de
venatione mea: vt benedicat
mihi anima tua. Rurſumq̀ȝ
yſaac ad filiũ ſuum: Quõ ingt
tam cito inuenire potuiſti fili
mi? Qui rñdit: Voluntas dei
fuit: vt cito mihi occurreret:
qd̕ volebã. Dixitq̀ȝ yſaac: Ac
cede huc: vt tangam te fili mi
⁊ probem vtrũ tu ſis filius meus
eſau an nõ. Acceſſit ille ad pa
trem: ⁊ palpato eo dixit yſaac
Vox quidem vox iacob eſt: ſȝ
manus: manus ſunt eſau. Et
nõ cognouit eum: quia piloſe

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN